

dagsmand vil paa en anden Maade erhverve sig Underretning om Sagen, eller han vil tage sig af den, skal han blive inødefømt med al mulig Beredvillighed.

Forsyrtig være det mig tilladt med Hensyn til § 2 paa Indtægtsfiden at give et Par Dplysninger til nogle af Udvalgets Bemærkninger. Hvad saaledes den første Bemærkning angaaer, om det Unsfellige i at have en fuldstændig Beskrivelse over Statens Eiendomme, skal jeg bemærke, at en saadan allerede for lang Tid siden er taget under Arbeide. Men naar en saadan Beskrivelse skal være noget andet end en blot Navnefortegnelse, og virkelig være en Inventarieliste, der indeholder en udførlig Dplysning om de vedkommende Eiendomme, deres Areal, hele Bessaffenhed og Vardi, saa er det et Arbeide, der, naar det skal udføres med Omhyggelighed, kræver Tid. Derfor er jeg ikke engang sikker paa at kunne fremlægge en fuldstændig Inventarieliste for den næste Rigsdag. Det vil berøbe paa Omstændighederne. — Hvad den Bemærkning angaaer, som er fremsat under Nr. 2, da deler jeg ganske Udvalgets Ansuelser om, at de Kjøbesummer, som komme ind, naar Bøndergods afhændes til Arvefæste, ikke bør betragtes som løbende Indtægt, men som Afdrag paa Statsactiverne, og jeg troer ikke at kunne give bedre Bevis for denne min Ansuelse, end ved at henvise til Indtægtsbilaget X. Side 46, hvor der endogsaa er optaget et udtryffeligt Forslag i denne Retning i Finantsforslaget, saaledes som det oprindeligt var affattet fra Regjeringens Side. Imidlertid fandt Folkethinget det ikke hensigtsmæssigt allerede ved nærværende Finantslov og i Forbindelse med den at tage dette Punkt under Overveieelse; men uagtet saaledes den Bestemmelse, som var foreslaaet optaget, gik ud ved Sagens Behandling i Folkethinget, bliver dog den Grundansuelse, hvorpaa jeg baserede den, ligesuldt tilstede, og er ganske overeensstemmende med Landstingets Udvalgs Betænkning. — Med Hensyn til Bispetienderne kan jeg derimod ikke være saa ganske enig i, hvad Udvalget har anført under Nr. 5. Jeg troer at burde bemærke dette, fordi jeg i det Forslag, som vil være at fremsætte til Finantsloven for næste Aar, ikke vil kunne tage denne Bemær-

ning tilfølgende, hvis det skulde falde i min Lod at udarbejde et saadant Forslag; thi jeg maa antage det for et rigtigt Princip, paa Indtægtsfiden af Domainerne kun at opføre Bruttoindtægterne af Bispetienderne, og som Nettoindtægt under Domainerne at opføre det Overskud, som bliver tilbage efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, hvilket ganske er i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der er fulgt ved de øvrige Domaineinndragter, hvor der ikke er fraregnet Bruttoindtægten Andet end Administrations- og Vedligeholdelsesomkostninger. At disse Vedligeholdelsesomkostninger for enkelte under Domainerne henlagte Gjenstande overstige Indtægterne, gjør ingen Forandring i Principet. Naar man derimod vil have det betragtet som Noget, der skulde fradrages Bruttoindtægten af Bispetienderne, hvad der som Bederlag for dem udbetales i Gage til Bisperne, da er det noget ganske Andet og vedkommer ikke Administrationen eller Ordningen af de forskjellige Brancher i Regnskabet, og det er i fuldkommen Overensstemmelse dermed, at man paa Indtægtsfiden optager det ene og paa Udgiftsfiden det andet. Heller ikke erkjender jeg, at denne Posteringsmaade skulde vildlede, saa at det fik Udseende af, at Statskassen ydede et ikke ubetydeligt Tilskud til Bisperne; thi for det Første vil det kun kunne vildlede en ganske overfladisk Læser, og for det Andet maa jeg bemærke, at det staaer udtryffeligt at læse i Anmærkningerne Side 3 til Indtægtsbilaget I; der staaer netop ligeoverfor den posterede Bruttoindtægt af Bispetienderne ogsaa hvad Staten har at udbetale af dette Overskud af Bispetienderne i Gage til Bisperne.

Kirck: I det jeg takker for de Dplysninger, som den høitærede Premierminister og Finantsminister have givet i Anledning af den Forespørgsel, som jeg har tilladt mig at gjøre angaaende Fæstene paa Kronborg Amt, maa jeg tillade mig at yttre, at det er mig meget vel bekjendt, at man ved den kongelige Resolution af 1846 havde til Hensigt, at der skulde bestemmes, at de Fæstere, som vare komne i Besiddelse af Eiendommene som Fæste i 1700 og nogle og halvfems, — jeg mindes ikke ret, men jeg troer det var i 92 — skulde være tilstaaet den Begunstigelse, hvormed man tid-